

előugrania a zenekari árokból vagy a sűgőlyukból) és az emberek ki-be járnak, és nincs egy talpalatnyi hely sem, ahol megpihenhetnének. Most olyan színházban voltatok, ahol igazi drámát mutattak be, és olyan valóságos harc folyt, ami az összes szereplőnek az életébe kerül. Egy napon, majd ha minden színház porig ég, ott találják a pamlagokon, a tükrök, paravánok, függönyök és ajtók mögött a színház halottait, akiket a közönség tett el láb alól. El kell pusztítani a színházat, hogy élni lehessen a színházban. Tűz van!!

A színházat vörös fény világítja be

Imre Flóra

EGY KÉP

Aszkétikus arc. Magasan ülő,
éles járomcsont. Sötét, keskeny résű,
izzóan mély tűzű szemek.
Pillák feltáró-rejtő függönye.
Keskeny, hosszú és magas nyergű orr.
Az ajkak telt, komoly, ígérő mosolya.
Ez az arc figyel, megért és emlékszik.
Nem beszél fölöslegesen.
A láng belőle csap ki, ő nem ég.
Gyöngéd arc? Érzékeny mindenesetre.
Messzire néz. Hogy lát is messzire?
Ez az arc hosszútávú arc.

„TON SOUVENIR...”

micsoda képek kavarnak
kontextusukból kivetett
pillanatai tág napoknak
felületek testek szemek

álom és ébrenlét határán
csontok és izmok ragyogása
a látásnak feszül a látvány
emlék arca a valóságra